

בבית המטבחים. אמר לו: בני, לך עמי. והלך עמו, והלביש אותו, ונתן אותו לרב אחד שהיה מלמד אותו תורה, עד שגדל התינוק וקרא. ועשה אותו שיאמר הפטרה בבית הכנסת, ועשה אותו שיתפלל. עד שקרא ושנה והתחכם יותר, עד שקראו לו רבי.

אורו האיש המת שהוא אבי הילד, שהיו דנים אותו, בא בחלום לחכם זה ואמר לו: רבי, כמו שנחמת אותי, ינחם אותך הקדוש ברוך הוא. בשעה שאמר בני ההפטרה בקהל, הפקיעו אותי מן הדין. בשעה שעבר לתפלה ואמר קדיש, קרעו לי גזר הדין מכל וכל. ובשעה שהתחכם, נתנו לי חלק בנן עדין, וזהו החלק שאומרים חלק לעולם הבא, החלק שיש לכל צדיק וצדיק בעצמו, והכניסו אותי עם הצדיקים לישיבה שלהם.

ובשעה שהתחכם יותר, וקראו לו רבי, עטרו אותי בכתר שהצדיקים מתעטרים בו, ונתנו לי אכילה ושתייה מאותו תענוג שנהנים מזיו השכינה. וזהו שאומרים, צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה. וכל איש שנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשבילך, רבי, זכיתי לכל הכבוד הזה. אשרי חלקך, שבשביל זה יש לך חלק יותר עליון בעולם הזה ובעולם הבא. ואשריו מי שיזפה שישאיר בן בעולם.

ענין י"ח אלף עולמות

רבי שמעון אומר, עד שלא באה הקדוש ברוך הוא את עולמו, היה הוא ושמו נסתר בתוכו. עלה ברצון לברא את העולם, כיון שעלה ברצון, הקיף נקדה

עם הנערים בבי מטבחיא, אמר ליה, ברי, זיל עמי, ואזל עמיה, ואלביש יתיה, ויהב ליה לרב חד דהנה אוליה ליה אורייתא, עד דרבא רביא וקרא. ועבד ליה, דיימר הפטרה בבית הכנסת, ועבד ליה דיתפלל. עד דקרא ושנה ואתחכם יותר, עד דקרו ליה רבי.

הוא בר נש מית דהוא אבוהי דינוקא, דהו דיינין ליה, אתא בחלמא לחכם דא ואמר ליה, רבי, כמה דנחמת לי, ינחם לך קודשא בריך הוא. בשעתא דאמר בני ההפטרה בקהל, אפקעי לי מן דינא. בשעתא דעבר לתפלה, ואמר קדיש, קרעו לי גזר דין מפל וכל. ובשעתא דאתחכם, יהבו לי חולקא בגנתא דעדן, ודא הוא חלק, דאמרי חלק לעולם הבא, חלק שיש לכל צדיק וצדיק בפני עצמו, ועאלו לי עם הצדיקים בישיבה דילהון.

ובשעתא דאתחכם יותר, וקרו ליה רבי, אעטרו לי בכתרא, דצדיקיא מתעטרין ביה. ויהבו לי אכילה ושתייה, מההוא תענוג שנהנין מזיו השכינה. ודא הוא דאמרי, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. וכל גברא דנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשבילך רבי, זכינא לכל האי יקר. זכאה חולקך, שבשביל דא אית לך חולקא עילאה יתיר, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. וזכאה איהו, מאן דזכי דישובוק ברא בעלמא.

ענין י"ח אלף עולמות:

רבי שמעון אומר, עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, הוה הוא ושמייה סתים בגויה. סליק ברעותא למברי עלמא, כיון דסליק ברעותא, אסחר נקודה דסתים, ואסחר

תחומיה בהיכליה. ופשיט פשיטו לתלת סטרין ולא יתיר.

מגו דנקודה דא, נפקו פחדא תלת נקודין, ואתיישרו תרין בחד גוונא, וחד לתא. ואיהי נקודה דאפיק אלין תלת, עאל ואתטמר באמצעיתא, ועד דלא עאל, סליק ואיגניז. בשעתא דנפקו אלין תלת נקודין, ודליגו מגוה, נפק מגו סתימא דסתים, חד בוצינא ידיע ולא ידיע, טמיר ולא טמיר, ומדיד משחתא סתימא, מנקודא דא לנקודא דא. ואתפשטו נקודין גו חילא דבוצינא, ומדיד אלה עלמין סתימין, דעין לא ראתה, מן דא נקודה לדא נקודה. ואתאחידו תרין נקודין פחדא. ובין נקודה לנקודה, אלה עלמין. מדיד אלה מגו נקודה תנינא, עד נקודה דלתתא, ועבד משחתא בפשיטו דאלה עלמין אחרנין. וכלהו עלמין סתימין.

וארין, אינון תרין אלפין שנין דקיימא אורייתא, עד לא אברי עלמא. פדין עאל אורייתא, נקודה סתימא באמצעיתא, ואשלים להאי סטרא, ולהאי סטרא. ואשתפחו להאי סטרא תלת נקודין, ולהאי סטרא תלת נקודין.

בין דאתעביד דא, אתפשטו נקודין מהאי נקודה להאי נקודה אחרא, נהורא דנהיר, ואתלבש נקודה דא בנקודא דא. דליג מהאי נקודא אחרא סתימא, נקודא (נ"א נהורא) אחרא, ואתלבש דא בדא.

נקודה סתימא דברא פלא, בטש, ובגין דקיימא באמצעיתא, אפיק נקודה (נהורא) אחרא, עמודא דקיימא באמצעיתא בין אינון נקודין דנפקו, דאינון לבושין להני סתימין.

עד הכא תרין נקודין סתימין, דאתפשטו

הסתומה, והקיף תחומה בהיכלו, ופשט התפשטות לשלשה צדדים ולא יותר.

מתוך הנקדה הזו יצאו פאחד שלש נקדות, והתישרו שתיים בגון אחד, ואחד למטה. והיא הנקדה שמוציאה שלשת אלו, היא נכנסת ונטמנת באמצע, וטרם נכנסה, עולה ונגננת.

בשעה שיצאו שלש הנקדות הללו ודלגו מתוכה, יצא מתוך הסתר הנסתר מאור אחד, ידוע ולא ידוע, טמון ולא טמון, ומדד מדה נסתרת מהנקדה הזו לנקדה הזו. ונתפשטו אלו הנקדות מכח הנר החזק, ומודד אלה עולמות סתומים שעין לא ראתה מנקדה זו לנקדה זו. ונאחזו שתי הנקדות פאחד. ובין נקדה לנקדה אלה עולמות. מודד אחד מתוך הנקדה השניה, עד הנקדה שלמטה, ועשה מדידה בפשיטות של אלה עולמות אחרים. וכל העולמות נסתרים.

ואלו הם אלפים השנים שעמדה תורה טרם נברא העולם. ואז נכנסה התורה, שהיא הנקדה הנסתרת באמצע, ומשלימה את הצד הזה ואת הצד הזה. ונמצאו לצד הזה שלש נקדות, ולצד הזה שלש נקדות.

בין שזה נעשה, התפשטו הנקדות מהנקדה הזו לנקדה אחרת, האור המאיר, והתלבשה הנקדה הזו בנקדה הזו. דלג מנקדה אחרת הנסתרת, נקדה (אור) אחרת, והתלבשו זה בזה. הנקדה הנסתרת שבראה הכל, הכתה, ומשום שעומדת באמצע, הוציאה נקדה (אור) אחרת, העמוד שעומד באמצע בין אותן הנקדות שיצאו, שהם לבושים לנסתרים הללו.

עד כאן שתי נקדות נסתרות

שְׁהַתְּפִשְׁטוּ וְנִבְרְאוּ מִתּוֹךְ נִקְדָּה נִסְתַּרְתָּ, עָשׂוּ אֶת הָאֲמֵנוֹת הַזֹּאת בְּנִקְדָּה הַנִּסְתַּרְתָּ הַהִיא. אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה שְׁלֵמָה, שְׁסוֹכְבֵת בֵּין (שְׁנֵאֲחֹזֵת עַל) אוֹתָם הַשְּׂנִים, הוֹצִיאָה כְּמוֹ הַנִּקְדָּה שְׁלֵמָה שְׁתֵּי נִקְדוֹת לְמִטָּה, וּמֵאוֹתָן הַנִּקְדוֹת הַלְבוּשִׁים שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה, הַעֲקָר שֶׁל הַכֵּל, הוֹצִיאָה וְדִלְגָה מִמֶּנָּה נִקְדָּה אַחֲרָת, שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצָּע, בֵּין שְׁתֵּי הַנִּקְדוֹת הַלְלוּ שְׁלֵמָה.

עַד כָּאן אוֹתָן הַנִּקְדוֹת הַלְבוּשִׁים לְנִקְדוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת כְּרֹאוּי. וְהֵם שֵׁשׁ נִקְדוֹת שִׁיּוּצָאוֹת מִתּוֹךְ שֵׁשׁ נִקְדוֹת נִסְתַּרְוֹת, שֶׁהֵם שֵׁשׁ בְּנִקְדָּה שֶׁהִיא הַעֲקָר שֶׁל הַכֵּל, שְׁמִשְׁלִימָה לְכָל צֶדֶד.

אֵלֶּי הַנִּקְדוֹת, הַלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ, כֹּל אַחַת הוֹצִיאָה שְׁנִים, וְהִיא נִכְנֶסֶת בְּאֲמֻצָּע, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בְּשְׁתֵּי הַנִּקְדוֹת הַלְלוּ, וְנַעֲשׂוּ לְבוּשִׁים לְנִקְדָּה הַזֹּאת שִׁיּוּצָאוֹ מִשָּׁם. וְאִם עַל גַּב שְׁאֲמַרְנוּ שֶׁהֵם שֵׁשׁ - אַרְבַּע נִקְדוֹת מֵהֶם הִיוּ שֶׁהוֹצִיאוּ כֹּל אַחַת וְאַחַת שְׁתֵּי נִקְדוֹת לְהַתְּכַסּוֹת וְלְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְנַעֲשׂוּ שְׁמוֹנֶה נִקְדוֹת, שֶׁהֵם לְבוּשִׁים לְאַרְבַּע נִקְדוֹת, הַלְבוּשִׁים לְאוֹתָם הָעֲלִיוֹנִים הַנִּסְתַּרְוִים. עַד כָּאן הַנִּקְדוֹת שֶׁל הַצִּיּוֹר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בֵּינָן שֶׁהַצִּיּוֹר הַנִּקְדוֹת, יֵצֵא מְאוֹר, וְעֹשֶׂה מְדִידָה, וּמְדַד אֶלְף בֵּין נִקְדָּה לְנִקְדָּה. וּבֵינָן כֹּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה נִמְצָאוּ מְדִידָה וּמְדָה שֶׁל הַמְּאוֹר. בְּנִקְדוֹת הַלְלוּ מִתְּפִשְׁטִים שְׁמוֹנֶת אֲלָפִים עוֹלָמוֹת. שְׁמוֹנֶה נִקְדוֹת שְׁאֲחֻזוֹת בָּהֶם אֵלֶּי הַמְּדוֹת, נִקְרָאִים שְׁמוֹנֶת אֲלָפִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים. נִמְצָאוּ הַמְּדוֹת בְּהַתְּגַלּוֹת, וְנִקְדוֹת בְּהַתְּכַסּוֹת - שֶׁשָּׁה עֶשֶׂר אֶלְף עוֹלָמוֹת.

וּמִשֵּׁשׁ הַנִּקְדוֹת הַלְבוּשִׁים הַלְלוּ,

וְאִיבְרוּ מִגֹּו נִקְדָּה סְתִימָא, עֲבָדוּ אוֹמְנוֹת דָּא, בְּהִיא נִקְדָּה סְתִימָא. הַהוּא נִקְדָּה דְלִתְתָא, דְאֶסְחָר בֵּין (נ"א דִּאֲתֵאחֵד עַל) אֵינּוֹן תְּרִין, אֲפִיק בְּנִקְדָּא דְלַעֲיִלָא, תְּרִין נִקְדוֹת לְתִתָּא. וּמֵאֵינּוֹן נִקְדוֹת לְבוּשִׁין דְקָא אֲמָרָן.

וְהִיא נִקְדָּה עֵיקְרָא דְכָלָא, אֲפִיק וְדִלִּיג מִנִּיהּ נִקְדָּה אַחֲרָא, דְקֵימָא בְּאֲמֻצָּעִיתָא, בֵּין תְּרִין נִקְדוֹת אֵלִין דְלִתְתָא.

עַד הַכָּא, אֵינּוֹן נִקְדוֹת לְבוּשִׁין לְנִקְדוֹת עֵילָאִין כְּדָקָא חֲזִי. וְאֵינּוֹן שִׁית נִקְדוֹת, דְנִפְקוּ מִגֹּו תֵּלַת נִקְדוֹת סְתִימִין, דְאֵינּוֹן שִׁית בְּנִקְדָּא עֵיקְרָא דְכָלָא, דְאֶשְׁלִים לְכָל סֵטֶר.

אֵלִין נִקְדוֹת לְבוּשִׁין, דְאֵינּוֹן שִׁית, כֹּל חַד אֲפִיק תְּרִין, וְאִיהוּ עָאל בְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּתִרִין נִקְדוֹת אֵלִין, וְאַתְעַבְדוּ לְבוּשִׁין לְהֵאֵי נִקְדָּה דְנִפְקוּ מִתְּמָן.

וְאִם עַל גַּב דְאֲמָרָן דְאֵינּוֹן שִׁית, אַרְבַּע נִקְדוֹת מִנִּיהוּ הוּוּ, דְאֶפִּיקוּ כֹּל חַד וְחַד תְּרִין נִקְדוֹת, לְאַתְכַּפְּסָא וְלְאַתְלַבֵּשׁ אֵינּוֹן לְבוּשִׁין וְאַתְעַבְדוּ תְּמַנְיָא נִקְדוֹת, דְאֵינּוֹן לְבוּשִׁין לְאַרְבַּע נִקְדוֹת. לְבוּשִׁין לְאֵינּוֹן עֵילָאִין סְתִימִין. עַד הַכָּא נִקְדוֹת דְצִיּוֹרָא דְעֵלְמָא עֵילָאָה.

בֵּינָן דְאֶצְטִיּוֹרֵי נִקְדוֹת, נִפְקוּ בּוּצִינָא, וְעַבְדוּ מִשְׁחָתָא, וּמְדִיד אֶלְף בֵּין נִקְדָּא לְנִקְדָּא.

וּבֵינָן כֹּל נִקְדָּא וְנִקְדָּא אֲשַׁתְּכַחוּ, מְדִידוּ וּמִשְׁחָתָא דְבוּצִינָא. בְּאֵלִין נִקְדוֹת תְּמַנְיָא אֶלְף עֲלָמִין מִתְּפִשְׁטִין. תְּמַנְיָא נִקְדוֹת דְאֲתֵאחֵדָן בְּהוּ אֵלִין מִשְׁחָתִי, אֶקְרוּן תְּמַנְיָא אֶלְף עֲלָמִין גְּנִיזִין, אֲשַׁתְּכַחוּ מִשְׁחָתִי בְּאַתְגְּלִיָּא, וְנִקְדוֹת דְאַתְכַּסְיִין, שִׁיתְסַר אֶלְף (דף טא ע"א) עֲלָמִין.

וּמִן שִׁית נִקְדוֹת לְבוּשִׁין אֵלִין, אֲשַׁתְּכַחוּ תְּרִין דְאֵינּוֹן בְּאֲמֻצָּעִיתָא דְנִקְדוֹת, עַל כֹּל חַד